

Çakıl Taşları Öğretmenliğimden Yansıyan Anılar

Nurgül Özkeser

Çakıl Taşları

Öğretmenliğimden Yansıyan Anılar

Nurgül Özkeser

2.
BASKI

AKOĞUL

ÇAKIL TAŞLARI
Öğretmenliğimden Yansıyan Anılar ve
Farkındalık

NURGÜL ÖZKESER

Rüya Nasıl Görülür?

İnsanın sadık ve güzel rüya görebilmesi için, gönlünü dünya sevgisinden temizlemeli, içinde insanlara karşı kin, haset, hırs beslememeli, kalbi başka, dili başka olmamalıdır. Bu takdirde gönül aynası parlar, rüya perdesi açılır. Bizim kalbimizin temiz olduğunu söylememiz, geçerli değildir. Kalplerin içindekileri Mevla'mız bildiğinden onun rızası olursa, rüya görülür, biz istediğimiz için değil. Rabbimizi razı edersek, o bize kapıları açar. Rabbimiz cömerttir, isteyince verir. Temiz evde nasıl misafirimizi gönül hoşnutluğuyla ağırılıyorsak, Rabbimiz de temiz gönle tecelli eder. Saatlerce ekran karşısında gözler vasıtasıyla kirlenen kalp ve gönül, isli ayna gibi görüntüyü aksettirmez. Bu şekilde karışık kalp ve gönülle, abdestsiz yatağa girmekte manevi bereket yoktur.

Peygamber (s.a.v) Efendimiz şöyle buyurmuştur; “İnsan abdestli olarak uyuyacak olursa ruhu Arş'a yükselir ve gördüğü rüya, sadık olur. Abdestsiz uyuduğu zaman ise ruhu oralara erişemez. Rüyası da karmakarışık olur ve doğru çıkmaz. (Ebû Davûd, Edep, 97)

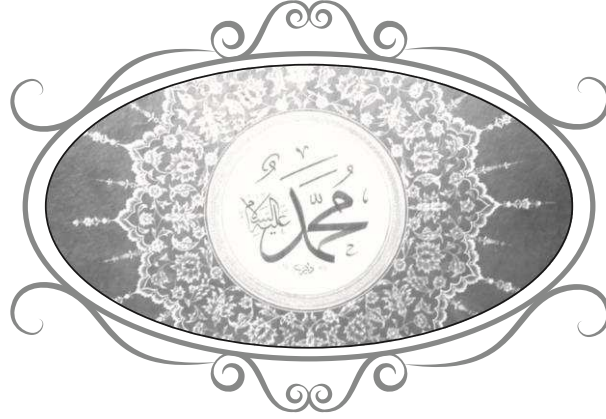
“İnsanın gönlünün ve iç dünyasının nefsanî heva ve isteklerin etkisinden, dünya sevgisinden temizlenmesi, kin ve haset hastalıklarından arınması, sadık rüyalar görmesine sebeptir. İnsanın nefsi kötülüklerden temizlenince, kalp aynası parlar, uyku sırasında ruhu arşa çıkar, Levh-i Mahfûz'la (yani yedi kat gök seması) karşı karşıya gelir. Levh-i Mahfûz'daki gayba (bilinme yene) ait ilginç haber ve olaylar, ruh vasıtasıyla ayna gibi kalbe yansır. Kalp durumuna göre bunu alır, içine nakşeder.”³

Zihin makarası kuvvetliyse, bu gördüklerini zihnindeki makaraya iyice sarar, uyandığı zaman bunu hatırlar. İçinden tekrarlırsa zihninde kalır. Tekrarlayamasa bir, iki gün sonra unuttur. Eğer, bu kalpte, dünyadaki olaylar makaraya sarılıysa, aynı bildiğiz disk gibi boş yer kalmadığı zaman nasıl bilgi, resim, sayfa yükleyemiyorsak, zihin makarasına ya da diske bu bilgiler yüklenemez, zaten zihin diski almaz, doludur. Âlimler, bunun için itikâfa girerek, kalp aynalarını ve zihin disklerini temizleyip, Yüce Rabbimizin ilhamlarına açarlar. Bu da biraz gayret ve nasip işidir.

“Sıddık kimseler arasında uykusunda Hak Teâlâ ile konuşanlar vardır. Allah Teâlâ onlara rüyada emir ve yasaklarını bildirir. O kişiler uykuda oldukları halde bunları anlarlar. Uykuda varid olan emir ve nehy şeklindeki keşfi ilahinin durumu, zahirî emir ve nehî gibidir. Rüyaı gören kimse bu emri veya nehî yerine getirmeyecek olursa asi olmuş olur. Üstelik böyle manevi emirler daha sağlam ve daha güçlüdür. Çünkü zahiri emirlere muhalefetin günahı, tövbe ile ortadan kalkabilir. Tövbe eden hiç günah işlememiş gibi olur.”²

Sadık rüyalarda görülen olaylar ya geçmişe ya da geleceğe veya o ana aittir. İnsan bazen hiç ilgili olmayan olaylarda görebilir. Bunlarda da yine bir işaret ve uyarı vardır. Gelecekle ilgili görülen ve gerçekleşen rüyalar bize kaderin Levh-i Mahfuz'da yazılı olduğunu ve bilindiğini gösterir. Yazılanlar kayıtlı olmasa bunların görülmesi mümkün değildir. Bu sebeple rüyalara “Kader Mektupları” diyebiliriz.

¹¹ Ebu Hafs Şihabüddin Ömer es-Sühreverdî, Tasavvufun Esasları, (Der.: Doç. Dr. Kamil Yılmazırfan Gündüz.), Vefa yayıncılık, İstanbul 1990, s.454.

Resulullah (s.a.v) Kadı Olursa

Sultan Ahmed, Peygamber Efendimiz'in (s.a.v) bir taş üzerinde bulunan "Ayak İzi"ni Kayıtbay Türbesi'nden (Kayıtbay; Mısır ve Suriye Sultanı) alarak İstanbul'a getirtir. Caminin inşaatı bitene kadar, Eyüp Sultan Camii'nde muhafaza altına alır. Sultan Ahmed Camii Şerif'i tamamlanınca da "Ayak İzi" buradan Sultan Ahmed Camii'ne nakledilir.

Sultan Ahmed bu işleri tamamladığı günün gecesinde şöyle bir rüya görür:

Yüce bir divan kurulmuş, padişahlarda toplanmıştır. Peygamber Efendimiz (s.a.s) kadılık yapmaktadır. Kayıtbay, kendi türbesinin ziyaretine vesile olan ayak izinin resmini kendi camiine koyduran Sultan Ahmed'ten davacıdır. Peygamber (s.a.v), Efendimiz, kadı sıfatıyla "Kâdem-i Şerif" in (ayak izini) resmini tekrar Kayıtbay Türbesi'ne geri verilmesi şeklinde bir hüküm verir. Sultan Ahmed rüyasından uyanınca tabiri için bütün şeyhleri ve âlimleri davet eder. Bu davete Hüdaî Hazretleri de dâhildir. Davette bulunan ulemalar rüyayı, "Emanetin hemen yerine gönderilmesi" şeklinde yorumlar. Emanet derhal yerine gönderilir.

Peygamber aşığı Sultan Ahmed, Peygamberimiz 'in (s.a.v) mermer üzerindeki mübarek ayak izinin maketinin yanı sıra, Peygamberimiz 'in (s.a.v) ayak izi şeklinde bir sorguç yaptırır. Bu sorgucu hilafet sarığına takar. Amacı feyz almaktır. Cuma, bayram ve diğer resmî günlerde kullanmaya başlar. Mübarek ayak izini, ölünceye kadar kavuğunda taşır.³

³ (Reşat Ekrem Koçu, *Topkapı Sarayı*, Doğan Kitap, İstanbul 2004, s.32.)

Sakın terk-i Edepten, Kûy-i Mahbûb-i Hudâ'dır Bu!

Şair Nâbî, 1642 yılında Urfa ilimizde doğmuştur. Osmanlı şairi ve Allah'ın (c.c.) veli kullarından biridir.

Şair Nâbî, Sultan Dördüncü Mehmed zamanında hacca gitmek üzere hazırlanır. Hac kafilesi ile birlikte yola çıkarlar. Kafilede devlet erkânından zatlar da vardır. Akşam vaktine doğru yavaş yavaş Medine-i Münevvere'ye yaklaşırlar. Hava kararmaya başlayınca kafile mola verir. Oysa Peygamber (s.a.v) Efendimiz'e bir an önce kavuşmak hasretiyle dolu olan Nâbî, gece boyunca hiç uyuyamamıştır. Kafilede bulunan bir zatın ayaklarını kibleye doğru uzatarak uyduğunu görür. Peygamber (s.a.v) Efendimiz'in beldesinde bu şekilde ayaklarını kibleye doğru nasıl uzatır, diye üzülür. O zatın yanına gider, dilinden şu satırlar dökülür;

Sakın terk-i edepden kû-ı mahbûb-ı Hudâ'dır bu
Nazargâh-ı İlahî'dir Makâm-ı Mustafa'dır bu

Felekde mâh-ı nev Bâbü's-Selâm'ın sîneçâkidir
Bunun kandîlî Cevzâ matla-ı nûr u ziyâdır bu

Habîb-i Kibriyâ'nın hâbgâhıdır fazîletde
Tefevvuk kerde-i Arş-ı Cenâb-ı Kibriyâ'dır bu

Bu hâkin pertevinden oldu deycûr-ı adem zâil
Amâdan içti mevcûdât çeşmin tûtîyâdır bu

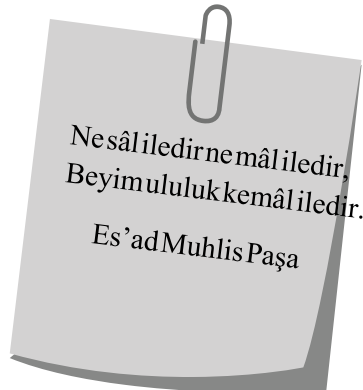
Mürâât-i edeb şartıyla gir Nâbî bu dergâha
Metâf-ı kudsiyândır busegâh-ı enbiyâdır bu

Na'tın açıklaması ise şöyledir:

“Edebi terk etmekten sakın! Çünkü burası Allah Teâlâ'nın sevgilisi olan Peygamber (s.a.v) Efendimiz'in bulunduğu yerdir. Bu yer Hakk Teâlâ'nın nazar evi, Resul-i Ekrem'in makamıdır. Burası Cenabı Hakk'ın sevgilisinin istirahat ettikleri yerdir. Fazilet bakımından, Allah Teâlâ'nın arşının en üstündedir. Bu mübarek yerin mukaddes toprağının parlaklığından yokluk, karanlık sona erdi. Yaratılmışlar, iki gözünü körlükten açtı. Çünkü burası kör gözlere şifa veren sürmedir. Gökyüzündeki yeni ay, O'nun kapısının yüreği yaralı âşığıdır. Gökyüzündeki oğlak yıldızı bile o Peygamber'in nurundan doğmaktadır. Ey Nâbî! Bu dergâha edebın şartlarına riayet ederek gir. Çünkü burası, büyük meleklerin etrafında pervane olduğu ve peygamberlerin hürmetle eğilerek öptüğü tavaf yeridir.”

Ayaklarını uzatan zat, bu sözlerin ne anlama geldiğini anlar, hemen ayaklarını toplayarak doğrulur. “Bunları ne zaman yazdın? Senden ve benden başka duyan oldu mu?” diye sorar. Yusuf Nâbî'de “Daha önceden söylememiştim. Şu anda sizi bu durumda uzanmış görünce elimde olmayarak yüksek sesle söylemeye başladım. İkimizden başka bilen yok.” der. Bu cevap üzerine rahat bir nefes alan zat, “Mademki bu şiiri burada söyledin, burada kalsın. İkimizden başkası duyarsa, senin için iyi olmaz.” diyerek uyarır. Yusuf Nâbî ise sesini çıkarmaz.

Kafile yoluna devam eder ve sabaha yakın Mescidi-i Nebî'ye gelirler. Müezzinler, Mescid-i Nebî'de Ezan-ı Muhammedî'den evvel “*Sakın terk-i edebden...*” diye başlayan beytini okurlar. Nâbî ve o zât-ı muhterem bu durum karşısında hayretten donakalır. Sabah namazını büyük bir huşu içinde kıldıktan sonra, doğruca camiin müezzinini bulurlar. Nâbî müezzine, “Allah aşkına, Peygamber aşkına söyle! Ezandan önce okuduğun na'tı kimden, nereden ve nasıl öğrendin?” diye sorar. Müezzin ise gayet şakin bir şekilde, “Resul-i Ekrem bu gece Mescid-i Nebî'deki bütün müezzinlerin rüyasını şereflendirerek buyurdu ki; ‘Ümmetimden Nâbî isimli biri beni ziyarete geliyor. Bana olan aşkı her şeyin üstündedir. Bugün sabah ezanından önce, onun benim için söylediği bu şiiri okuyarak, Medine'ye girişini kutlayın.’ Biz de Resulullah (s.a.v) Efendimiz'in emirlerini yerine getirdik.” Nâbî ağlayarak, “Sahiden Nâbî mi dedi? O iki cihanın Peygamberi, Nâbî gibi bir zavallıyı ve günahkârı ümmetinden saymak lütfunu gösterdi mi?” der ve “Evet” cevabını alınca kendinden geçer ve oracığa yığılıverir.

Peygamber (s.a.v) Efendimiz'in Naâş-ı Şerif 'ini Çalma Girişimi

Evliya Çelebi Seyahatnamesi' nde (9. cilt, sayfa 674) şöyle anlatmaktadır:

“Evvelâ bu ilahî sırlar mahzeninin yapılış sebebini bildirelim. Hicretin 14. senesinde Çaryr-ı Güzin ve ahl-i beyt yani Hazret-i Ali, Hazret-i Hasan, Hazret-i Hüseyin ve Hazret-i Fatimatü'z-Zehra ki bunlar Ehl-i beyt'tirler. Haklarında “İnnemâyüridullahuliyühibeann kümürrieseehle'l-beyti yutahhirekümtathira” âyet-i kerimesi nazil olmuştur. Bunların hepsi bir yerde toplanıp, Resul-i Ekrem'in (s.a.v) mübarek cesedine ileride inkârcıların bir fenalık etmesi ihtimali dolayısıyla muhafazasına karar verip, bir büyük kubbe Muhammed'in din ve devletine zarar verelim. Savaşla onlara mukavemet olmaz. Onlar karada ve denizde zafer kazanıp bu kadar seneden beri Hıristiyanları perişan ettiler. İmdi yapılacak odur ki, pınarı başından alalım, tutalım. Birkaç yarar adamlarımıza çok mal verelim. Burada ailelerine hesapsız şeyler verelim ve bütün ihtiyaçlarını görelim, Medine'ye gönderelim.

Oraya varıp Harem etrafında bir odada konuk olup odalarından lağım ile Muhammed'i kabrinden çalıp bizim İspanya şehirlerinden Roma'ya getirsinler. Olmaya illa hayır.' Deyince, canını başını papa adlı melunun uğruna edenlerden 20 adet adam bulup bunlara hayli mal mülk ve bu kadar kitap veririler. Bu melunların her biri, Aristo akıllı veled-i zina melunlar ki, bütün dilleri çok güzel konuşurlar. Papa melun bunların istediklerini öğretip; 'Eğer şu Muhammed'in cesedini bu şehre getirirseniz kılıcınız arşa asılıp, Hazreti-i İsa ile haşır olursunuz ve bütün Hıristiyanlar içinde tarihlere yazılırsınız.' der. Bunları Medine tarafına gönderir. Bu melunlar Mısır'a gelip, hazırlıklarını görüp, birer eşeğe binip yol alarak hacılarla Medine-i Münevvere 'ye gelirler.10 tanesi ulema kıyafeti ile Şeyhü'l-Harem'de buluşup hediyelerini verirler. Hemen Şeyhü'l-Harem 'Safa geldiniz.' deyip Harem-i Şerif'in bir köşesinde bunlara bir oda gösterirler. Onlar da ilimle meşgul olup beş vakit namazlarını Resulullah'ın huzurunda kılıp kimseyle görüşmeyip odalarına giderler.

Bu melunların 10 tanesi de şehir içinde ikişer, üçer dağılıp birkaçı eşeklerle çöpçü olurlar, yani şehrin çöplerini süpürüp hamamlarda yakarlar. Bazısı taş ve ağaç cinsini taşıyıp şehrin bazı çukurlarını düzeltirler, bazı pislikleri şehir dışına taşıyıp halk tarafından görünürler.

Beri tarafta melunların tam 3 yıl odalarında kalıp yavaş yavaş lağım yollarından amber kokulu toprağı bu eşeklerle ve bazen de kendileri torbalarla taşırlar. Resulullah'ın kabrine 6 arşın kalana kadar kazırlar. Ama o Hazret-i Sabûr Allah'ın hikmeti var. Onlar bu işe başladıkları gibi helâk etse olur, ama hikmeti var. İhmâl etmez, imha eder (süre verir). Sözü manası hemen o sırada bir gece bizzat Hazret-i Peygamber (s.a.v) Şam-ı Şerif'te Nureddin Şehid padişah iken Nureddin'in rüyasına girip; 'Ey Nureddin! Bu melunlar benim kabrimi kazıp, cesedimi çalıp, kâfiristana götürmeye niyetlenip kabrime yakın gelmişlerdir. İşte şu melunlardır.' diye şekilleri ile birer birer bunları gösterip; 'Yetiş ey Nureddin! Senin gelmene bırakılmıştır.

Bu kutlu hizmet sana nasip olmuştur. Benim her tarafımı demir, tunç ve horasanî kâgir binalar ile kapat ve nice mal masraf eyle. Senin gelmede ilahî sır vardır. Hizmetin karşılığında sana şehitlik nasip olup, benim sancağımın dibinde haşır olup, sana şefaah ederim.' deyince hemen Nureddin Hazretleri uykudan uyanır, görür ki Nureddin hanesi nur üstüne nur ve kendisi de pür nur olmuş. Hemen yeni abdest alıp gece yarısından sabaha kadar 12 hecin ve küheylân at toplayıp 6 bin adamla hecinlere yol azıklarını yükler. Allah'a tevekkül ettim, deyip Şam'dan kible yönüne yönelip âlem dışarıdan habersiz iken yolları kat ederek Aneze atlı mahallede inip biraz dinlenirken, 'Aya bu yöne yola çıktık. Ama Sayda ve Beyrut kaleleri taraflarından kâfirler Şam'ı işgal etmeyeler' düşüncesiyle uykuya dalınca derhal Hazret-i Peygamber (s.a.v), 'Ey Nureddin! Elem çekme, Mekke, Medine ve Şam benim himayemdedir. Kıyamete kadar onlara bir zarar gelmez. Ama böyle bazı ihtilâl olursa da dünya işi böyledir, ondan zarar yoktur. Gam yeme.' buyururlar.

Hemen yine Nureddin kalkıp gece gündüz şimşek gibi giderek Şam'dan Medine'ye 25 konuk yeri, atlı ayağıyla 100 saat yeri 3 gün 3 gecede alıp Medine-i Münevver'e girip büyük bir ziyafet tertip eyler. Yaşlı genç zengin fakir bütün herkesi çağırır, sadaka ve adaklarını bütün Medinelilere dağıtır. Yemek başladığında birkaç bölük adam yemek yiyip giderler. Ama rüyasında Hazret-i Peygamber'in gösterdiği melunlardan kimse göremez. Hemen Nureddin, 'Ey Medineliler Elhamdülillah, yemek bol, hayır ve bereket de bol. Daha fukaradan kimse yok mudur, o garipler de gelip nimetimizden tatsınlar.' der. Medineliler; 'Valla hi sultanım! Şu Bâb-ı Şifa'nın Medresesi odasında 10 adet kimse vardır, yalnızlığa çekilmiş adamlardır. Gündüz oruçlu gece ibadetinde, beş vakit namazlarını Cami-i Şerif'te kırlarlar. Ehl-i sünnet ve'lcemaat-tarikât sahibi adamlardır ve kimsenin yemeğini yemezler. Bir perhizkâr ve dindar adamlardır. Üç senedir burada kalıp yatağa düşmüş ölüm raddesine varmışlardır.' deyince Nureddin hemen, 'Tez onları huzuruma ölüm halinde ise getirin. Sadaka ve ihsanlarımızı alsınlar, yemeklerimizi yesinler ve esvaplarımızı giysinler.' diye 3 kere adamlarını gönderirse de gelmezler. Derhâl Nureddin hizmetkârlarına işaret edip zorla üçünü de kilime sarıp getirirler. Gerisi kendi ayaklarıyla Nureddin'in huzuruna gelince Nureddin, 'Sadakte Ya Resullallah' (Resulullah doğru söyledi) deyip Hazreti Peygamber'in rüyasında gösterdiği gibi görüp şükür secdesi eder.

Ardından odalarını bastırıp bu kadar şeytan mühimmatları ve bu kadar melun levazimatlar ile bu kadar mal da getirip bu kadar kazma, kürek, çapa, külünkü küskü ve kezzap gibi zehirli sular ki sert taş geldiğinde bu kezzapları taş üzerine döküm parça parça ede. Bu hâli Medineliler görünce 'Neuzibillah!' (Allah'a sığınırız) deyip bu melunların iyi hallerine tanıklık ettiklerinden utanıp giderler. Nureddin, 'Öyle olur, utanmasınlar. Mümin iyi niyetli düşünür. Onlar görünüşlerine tanıklık eylediler.' deyip yine bütün ileri gelenleri huzuruna çağırır.

Bu melunlara ceza verme sırası geldiğinde yatalak olan melunun biri ukkab (çok hızlı hareket eden tavşancıl kuşu) gibi yerinden sıçrayıp Nureddin üzerine dal-meç olup hücum eyler. Biri de yerinden sıçrayıp Nureddin üzerine bir tüfenk atar. Hamd olsun biri de isabet etmeyip bunları felek cellâdı ele alıp bir bir söyletirler. ‘Vallahi bizim taşrada on adet yoldaşlarımız vardır. Bu şehir içinde çöpçü görünümünde eşeklerle hizmet eder şeklinde haftada bir iki kere bize gelip toprak taşırlardı. Ve bazı zaman torbalar ile bizde taşırdık’ deyince hemen o 10 adet çöp çüyü de eşekleriyle getirip, niyetlerini söyletirler. Ama odaları içinde lağım yollarını bulamazlar. Sonunda melunun biri ‘Ateş yakıp yemek pişirdiğimiz taşın altındadır. O taş tunç tekerlekler üzerindedir. O taşı beri çekin, lağım yolu belli olur.’ diye söyleyince gerçekten ocakta ateşleri yanıp tencerelerde yemekleri pişmede. Derhâl bütün Medine halkı huzurunda ocak taşını meydana çekince bir mağara yolu gibi bir lağım yolu ortaya çıkar. Mumlar yakarak bizzat Nureddin Şehid ağlayarak bu lağıma girip ‘Ya Resulullah’ diyerek tam yüz adım kabri-i şerife doğru giderler. Resulullah’ın vücudu da ancak bir adım yer kalmış. Bu hali görüp, hepsi dışarı çıkarlar ve melunları konuştururlar.

Başlarında olan melun; ‘Vallahi biz İspanya rahipleriyiz. Hepimizin Muhammed dini geleliden beri huzuru gidip Mesih milleti pâymal oldu. Özellikle bu Emevilerden Velid Bin Abdülmelik zamanında tüm adalarımız, karada ve denizde vilâyetlerimiz, hele eski mabedimiz olan Kudüs-i Şerif, Mısır, İstanbul, Mağrip ülkesi, Tunus, Trablus, Fas ve Merankeş, Tilimsan ve Endülüs, tamamen Araplar elinde kaldı. Bunlardan nasıl intikam alsak, diye konuştuk. Sonunda dinimiz ulusu papa melunun görüşüyle, ‘Gelin, Arap kavmi bir ahmak kavimdir. Medine’den Muhammedlerini uğurlayalım (çalalım). İspanya’ya götürüp eski papalarımızın yanında defnedelim. Daha sonra ellerinde olan Mısır’ı, Şam’ı, Irak’ı kısacası daha önceden beri mülkümüz olan büyük şehirleri, beldeleri ve deniz kıyısında olan iskelelerimizi isteyelim. Özellikle meliklerin hasreti olan Kudüs-i Şerif’i alalım, dört tarafına tamamen tunç ve demirden bir hisar edelim. Sonra bütün Hıristiyanları oraya göçelim. Arap yine çölde kalsın. İşte tedbir budur, yoksa biz Arap ile başa çıkamazız. Hemen Muhammedlerini çalalım.’ dediler. Arasından birkaç ruhban, ‘Muhammed o Muhammed’dir ki anandan doğunca tüm kiblelerimiz yıkıldı, ateş gedeler söndü, Kisra Kemerî, Ayasofya ve İspanya kilisesi yıkıldı. İşte başınızın ucundadır, bin kere yaptık, mümkün olup bina tutmadı. Geçmiş ruhbanlarımızdan tarihimizde yazılı plan papa Mikail, papa Angeli, papa Mihail ve papa Aya Gorgi, 12 rahip 12 de Dobra Venedik’in Latin ruhbanlarından Mekke’ye varıp Muhammed’le buluştular, elini öpüp görüştüler ve ruhbanlarını haracının affedilmesi için ahitnameler alıp barıştılar. O zaman Muhammed’in çocukluk zamanı imiş, vücudunun gölgesi yere düşmezmiş ve ne tarafa gitse vücudu üzerine bir parça bulut bile gezermiş, diye eski papalarımız Muhammed’i görüp böyle yazmışlar. Ey imdi bu özelliklere sahip olan Muhammed’in koruyucusu Allah’tır. Ve Arap’ın kitabında yazar ki gerçek Muhammedî olan çürümez, cesedi taze durur, derler. Ey imdi ümmeti çürümeyen Muhammed’in kendi vücudu çürür mü?’ diye birkaç papazlarımız bu bizim bu Medine’ye gelmemizi men etmek istediler. Ancak bütün papazlarımız bu engellemek isteyen 12 papaza, ‘Besbelli siz Muhammedilersiniz ve sizin bu sözlerinizden anlaşılan odur ki mezhebinizde Arap kokusu vardır.’ diye on ikisini de katlettiler. Ve o gece onların üzerine nur yağdı. Bütün İspanya kavmi bu Allah’ın nurunu açıkça gördüler, ama yanlış görüşlerinde ısrar edip bize bu kadar para verip papa melunun bedduasıyla başımızı torbaya koyup 3 yıldır bu işle meşgul iken bir ay önce papanın bir mektupları geldi. ‘Gâfil olman. Üzerinize bir asker varır. Ama zarar etmeyip işinize bakasınız. Ne şekilde olursa olsun eğer Muhammed’in cesedini İspanya’ya getirirseniz defnedip İspanya’yı Kâbe ederiz ve her sene 70-80 bin Arap ve Türk gelirse yüzer altın haraç alıp ziyaret ettiririz. Ve sizleri türbedar edip Arap başına onar altın alıveririz.’ diye bu mektuplar geldi.’ diye kâğıtları Nureddin Şehid

huzurunda gösterdi. ‘Ve ondan sonra biz daha fazla dikkat etmeye çalışıp koynumuzda cüzdanelarla toprak taşımaya başladık. Sonra, papanın mektuplarında o tarafa bir asker varır, diye yazması üzerine bir remil ettik. Bize korku ve tehlike menzili göründü ve bizi sabah vakti yakaladınız. Merih hükmüdür, Merih’in hükmü kandır. Bu mahalleri def etmek için yatalak olduk. Sonra huzuruna pijama ile gelip onda da kurtulamayıp zatınıza suikast ettik, yine yine kurtulamadık. Eğer İslâm dinine girersem beni azat edin.’ diye rica eyleyip bütün macerasını bir bir anlatır. Hemen koca Nureddin, ‘Hazret-i Allah senin dine gelmene mi muhtaçtır? Ancak sizi ne şiddetli ceza ile öldüreyim ki âleme ibret ola.’ Bazıları, ‘Sultanım! Bu melunları ateşte yakın.’ derler. Nureddin, ‘Yok, ateş ile azap Cenâb-ı Bâri’ye mahsustur.’ En ağır işkenceyle her gün birini katledip âleme ibret eder. Pis leşlerini, zikri geçen Cebel-i Ayr yani Cehennem Dağı’na koyar.

Hicretten sonra bu Medine-i Münevvere ‘ye kâfir ayağı basmamıştır. Hamd olsun Resulullah’ın mucizesi ile yakalarını ele verip kat olundular. Hâlen Mekke ve Medine’de Hıristiyan ve Yahudi yoktur. Hatta hakir Şam’da iken bir ahabımız İstanbul’dan bir mûğpiçe hizmetçi ile Şam’a gelip hacca gitti. Medine-i Münevvere ’ye vardığı saat oğlanı bilip parça parça ettiler, o kimseyi de kaybettiler. Bu da Resulullah’ın mucizesidir yakın zamanda olduğundan malumumuzdur.

Hazret-i Nureddin Şehid Şam’dan getirdiği yapı ustalarıyla Mekke-i Mükerrreme’den bütün işçileri toplar, Mekke ve Medine’den, Şam ve Halep’ten nice bin kantar, kalay ve kurşun getirir. Daha önce Çâyâr-ı Güzin’in inşa ettiği türbeyi yıkıp, düz bir zemin kalınca Hazret-i Peygamber’in defnedildiği amber kokulu toprağın boyu ve enine yirmişer Mekke arşını alıkoyup dört tarafından hendekler kazmaya başlar. Zira bu yirmi arşın kalın pak toprak içinde Hazret-i Ebu Bekir, Hazret-i Ömer ve Hazret-i Fatıma da meftundur. Ondan başkasına usta kazıcılar gece gündüz bir hendek kazdılar ki ta yeraltına inip tatlı su kaynayıp yalçın kayalar çıktı. Sözün kısası, 20 Mekke zira derin ve 10 zira genişliğinde büyük bir hendek oldu. Sonra bütün usta mühendislerle görüşüp, ‘İhtimaldir, düşman bu amber toprağın altından delip kabrin altından gireler, olan bir çare.’ deyip bu çukur içinde Hasret’in defnolunduğu dört köşe kalın toprağı üskündürelere ve payandalara alıp dört tarafını ızgaralara aldı. Bu mübarek toprağını ta suya kadar kazıp bütün toprağını dışarı attı, altına destekler koya koya lağım yerini temizledi.

Hazret-i Peygamber’in defnedildiği o hem amber koku lu temiz toprak sanduka gibi bir asılı şey oldu. Sonra bütün ustalar toplanıp önce su içine rıhtım ızgaralar koyup horasan kireç ile büyük bir havuz yaptılar. Daha sonra o havuzun içine tuncu akıtıp yüzeye çıkınca o havuz tek parça tunç ile doldu. Hazreti Peygamber’in arkadaşları sanki bir tunç kale içinde kaldı. Onun için hâlâ bazı Araplar arasında Hazret-i Risâlet’e *sahibe’n-nühas* ve bazıları *mevla’n-nühas* (eritilmiş bakır, kızgın maden, sahibi gibi bir tür lakap) derler. Hâlâ bu tek parça Nahcivan demiri içinde Allah’ın Habibi yatmaktadır. Üzerini parça parça kilim büyüklüğünde tunçlarla örtüp daha üstüne kurşun akıttı. Kat kat İskender Seddi oldu.

Sözün özü, Hazret-i Peygamber’in 6 ciheti de tunç olup dıştan bir sanduka içinde yatmaktadır. Evvela Şehit Nureddin asrında Hazret-i Peygamber’in mübarek vücuduna kastedenlerin bazı tarihlerde Râfiziler olduğu yazılıdır, ama yanlıştır. İspanya keferesi işidir, zira din düşmanlarıdır. Hatta bu hakir Şam’da iken padişah emri ile Nureddin Şehit evkafının mütevellisi olunca 7 adet ciltli Nureddin vakıf senesinde aslı ile yazılıdır. Ve ne kadar bina ve ne kadar mühimmat gidip kale ve bu kubbenin tam 7 senede tamamlandığı da yazılıdır. Evvelâ Hazret-i Peygamber’in nur dolu kubbesinin camii şerifinin doğu tarafında Bâb-ı Cibril duvarı ile nurlu kabrinin şedekesi arası ancak iki adım eninde bir yoldur. Ama yine cami içidir, vesselâm.⁴

⁴Evlîyâ Çelebi *Seyahatnâmesi*, 9. cilt, YKY, İstanbul 2005, s.674-680.

Evliya Çelebi'nin Rüyasının Özeti

Hikâyesi meşhur camilerden biri de Ahi Çelebi Camii'dir. Evliya Çelebi'nin meşhur rüyasını Ahi Çelebi Camii'nde gördüğü kaynaklarda geçmektedir. Ahi Çelebi Camii 1500 yılında Ahi Çelebi tarafından inşa edilmiştir. Mimarının kim olduğu belli değildir. Bu cami tek şerefeli olup, Unkapanı Köprüsü'nün başına yakın bir yerde bulunmaktadır. Evliya Çelebi'nin *Seyahatname'sine* ev sahipliği yapmıştır.

Ahi Çelebi Camii, Evliya Çelebi için oldukça önem arz etmektedir. Meşhur *Seyahatnamesi'nde* buradan: “Yemiş İskelesi'nde helal malla yapılmış Mimar Sinan yapısı Ahi Çelebi Camii” diye bahseder.

Evliya Çelebi için Ahi Çelebi Camii'yi önemli kılan ise gördüğü meşhur rüyanın burada geçmesidir. Evliya Çelebi 1040 Muharrem'inin aşure gecesinde, evinin köşesinde murat uykusuna yatar ve rüyasında kendinin Yemiş İskelesi yakınındaki eski bir cami olan Ahi Çelebi Camii'de bulunduğunu anlatır. Rüya caminin nurlu bir cemaatle dolduğunu görür. Evliya Çelebi, bu kalabalığın kimlerden oluştuğunu merak eder yanındaki zata (Okçuların Piri Sa'd İbni Vakkasi) sorar. O da Evliya Çelebi'ye caminin içindekileri tek tek gösterir, tanıtır ve kalabalığın peygamber ruhlarından evliya ve asfiye ruhlarından oluştuğunu anlatır. Hz. Ebubekir'i, Hz Ali'yi , Hz. Osman'ı, Hz. Ömer'i, Hz Veysel Karani'yi, Hz. Bilal-i Habeşi'yi, Hz. Hamza'yı, gösterir. O sırada Hz. Muhammed, sağında Hz. Hasan solunda Hz. Hüseyin ile birlikte camiye girer. Hz. Muhammed'in kıldırıldığı sabah namazının ardından Evliya Çelebi Kuran-ı Kerim okur. Sonra yanındaki zat elinden tutar ve o meşhur sahne vuku bulur. Hz Muhammed'in elini öper ve “Şefaati ya Resullah” diyeceğine “Seyahat ya Resullah” der. Hz Muhammed tebessüm edip, “Allah'ım şefaati, seyahati ve ziyareti sağlık ve esinlikle kolaylaştır” der. Nurlu kalabalık camiden çıkar Çelebi uyanır. Böylece Evliya Çelebi'nin seyahat arzusu ateşlenir.

Büyük seyyahımız Evliya Çelebi, *Seyahatnamesi'nin* girişinde bahsettiği gibi rüyasında Ahi Çelebi Camii'ndedir. Cami içine girdiği zaman, evliyalar, peygamberler ve sahabelerin önde gelenlerinin sabah namazını cemaatle kılmak için toplandıklarını, bu cemaate Peygamber (s.a.v) Efendimiz 'in imamlık yaptığını görmüştür. Rüyanın devamını Evliya Çelebi'den dinleyelim:

“Ebi Vakkas oğlu Sa'd öğretmesiyle hizmetimi tamam ettim. Hazret-i Risâlet mihrabda yakıcı sesle uzzâl makamında bir Yasin-i Şerif, üç kere İzacâ'e ve Mu'avezeteyn surelerinin tamamını okudu ve Bilâl Fâtîha dedi. Hazret mihrapta ayak üzere dururken hemen Ebî Vakkas oğlu Sa'd hazretleri elimden yapışarak Hazret'in huzuruna götürüp, 'Sadık aşğın ve müştak ümmetin Evliya kulun şefaatin rica eder.' deyip Hazret'e götürdü. 'Mübarek elini öp.' deyince ağlamaklı olup mübarek ellerine küstahane dudaklarımı vurup mehabetinden, 'Şefaati Yâ Resullallah.' diyecek yerde; 'Seyahat Yâ Resullallah.' demiştim. Hemen Hazret tebessüm edip, 'Allah'ım şefaati, seyahati ve ziyareti sağlık ve esinlikle kolaylaştır.' deyip 'Fatîha' dediler.

Bütün sahabe-i kiram Fatıha okuyup toplantıdaki herkesin mübarek ellerini öperdim, her birinin hayır duasını alıp giderdim. Kiminin mübarek eli misk gibi, kimi amber, kimi sümbül, kimi gül, kimi reyhan ve kimi zımrın (safran) kimi menekşe, kimi karanfil gibi kokardı.

Bizzat Hazret-i Resul'ün kokusu safran açılmış gül gibi kokardı. Mübarek sağ elini öptüğümde sanki pamuk gibi kemiksiz mübarek bir el idi. Fakat diğer peygamberlerin elleri ayva gibi kokardı.

Hazret-i Ebu Bekir'in mübarek elleri kavun gibi kokardı.

Hazret-i Ömer'in ki amber kokusu gibi idi.

Hazret-i Osman'ın menekşe gibi kokusu vardı.

Hazret-i Ali'nin kokusu yasemin gibi idi.

İmam Hasan karanfil gibi İmam Hüseyin beyaz gül gibi kokardı.

Allah onların hepsinden razı olsun.

Bu hâl üzere toplantıda bulunanların hepsinin mübarek ellerini öptüm. Yine Hazret-i Peygamber Fatıha deyince bütün sahâbe-i kirâm yüksek sesle Fatıha'yı okudular. Hemen Hazret-i Risâlet-penah mihraptan, 'Esselâmu aleyküm ey kardeşlerim' deyip camiden dışarı çıkınca bütün sahabe-i kiram hakire türlü türlü hayır dualar ettiler ve camiden çıkıp gittiler.⁵⁶

Evliya Çelebi'i Seyyah Yapan Ahi Çelebi Camii

Bu rüyadan sonra Evliya Çelebi cihanı gezmeye başlar. Hem gezer, hem yazar.

İstanbul'da bazı yapılar vardır ki her gün önünden geçer bakar ama göremezsiniz. Bir kere sırrına vakıf olduktan sonra gözlerinizi o yapıdan ayıramaz ve her geçtiğinde tekrar görmek istersiniz. İşte bu yapılara bir örnekte Ahi Çelebi Camii'dir. Eminönü'nde sahil şeridinde, Eminönü otobüs durakları ile İstanbul Ticaret Üniversitesi arasında kalır. Rüstem Paşa Camii ile karşılıklı komşudur.

Yapının banisi Ahi Çelebi, Osmanlı'nın en parlak dönemlerine şahit olmuş; Fatih Sultan Mehmet, II. Beyazıt, Yavuz Sultan Selim ve Kanuni Sultan Süleyman dönemlerinde yaşamış zamanının önemli doktorlarından. İlk eğitimini babasından almış, Mahmutpaşa'da bir dükkânda doktorluk yapmıştır. Fatih Darüşşifası'nda başhekimliği kadar yükselmiştir. Doksan yaşında çıktığı Hac yolculuğunun geri dönüşünde rahatsızlanarak Mısır'da vefat etmiştir. Mısır'da İmam Şafii türbesine defnedilmiştir.

Ahi Çelebi'nin 1524'te ölmesi ve yapının bu tarihten önce yapılması Mimar Sinan eser olup olmaması yönünde tartışmalar doğurur. Ancak genel görüş Mimar Sinan'ın bu camiyi baştan sona onarıp yeni bir görünüm kazandırdığıdır. (Tuhfetü'l Mimarın Sai Çelebi) Mimar Sinan caminin ilk mimarı olmasa da onu yeniden inşa eden mimardır. Ahi Çelebi Camii'nin mi marisine bakacak olursak oldukça farklı bir iç mimariye sahip olduğunu görürüz. Kapıdan içeri girdiğinizde caminin iki bölüme ayrılır. İlk bölüm ayakkabılıkların bulunduğu "Son cemaat" bölümüdür. Burası altı kubbeden oluşmuş ve kemerli görünümüyle Karaköy'de ki Yeraltı Camii ile benzerlik arz eder. İkinci kapıdan da girince basık kubbesi, küçük balkon, minberi ve renkli camlarıyla bir bütünlük sağlayan mihrabını görürüz.

1653 yangınında, 1984 depreminde ağır hasar alan cami yakın zamana kadar harabe halindeydi. Zemini kaymış, minaresi yıkılmış ve çelik kafeslerle ayakta durmaktaydı. 2005 yılında başlayan yenileme çalışmaları 2007 yılında bitmiş ve ibadete açılmıştır. 2011 yılı itibariyle etrafı düzenlenmiş, arabaların etrafını sardığı o görünümünden kurtulmuş ve güzel bir çevreye sahip olmuştur. İstanbul'a yolu düşenin uğradığı yerdir. Eminönü 'ne yolunuz düşerse uğramanızı öneririm...

Konuyla ilgili olarak Sayın Mehmet Şevket Eygi Beyefendi'nin 11 Mart 2003 tarihli makalesi ve "Camii Kıyımı" adlı eserinden alıntı:

"Eminönü'nde Yemiş iskelesi mevkiinde hazin manzaralı, harap ve perişan bir cami boynu bükük olarak duruyor: Ahî Çelebi Camii. Yirmi yıla yakın bir zamandan beri tamir edilmesi beklenen bu eski ve tarihî yapı nedense tamir edilmiyor, sanki çökmesi için bekletiliyor. Duvarları çatladığı için kubbesinin alt tarafı çepeçevre demir çemberlerle kuşatılmış, üstünde yer yer otlar ve aylandoz fidanları bitmiş, etrafı ve içi çöplük olmuş. Bu cami niçin yapılmıyor, niçin restore edilip de ibadete açılmıyor? Vakıflar idaresinin parası mı yoktur? Hiç olmaz olur mu? Peki, hangi hain, sinsi, düşman güç bu camiyi yaptırtmıyor? Ahî Çelebi Camii,

Türkiye'nin en zengin iş muhitindedir. Oradaki Müslüman esnaf ve zenginler bir araya gelirlerse, istedikleri takdirde kubbesini gümüşle kaplatarak bu mabedi ihya edebilir. Orada bir kilise harabesi olsaydı böyle uzun yıllar metruk ve harap kalır mıydı? Bütün Hıristiyanlık dünyası ayağa kalkar, Lozan andlaşmasının azınlık kiliseleriyle ilgili hükümleri işletilir ve yenileme en mükemmel bir şekilde ve kısa zamanda bitirilirdi.

“Eminönü Haliç kıyısında, İstanbul Ticaret Üniversitesi'nin yanında bulunan bu cami, Âhi Çelebi Mehmet bin Tabib Kemal tarafından yapılmıştır. Yapıldığı tarih kesin olarak bilinmemektedir. Âhi Çelebi Camisi, Evliya Çelebi'nin Peygamberimizi (s.a.v) rüyasında gördüğü ve “Şefa'at ya Resulallah” diyeceği yerde dil sürçmesiyle “Seyahat ya Resulallah “ dediği meşhur rüyasını gördüğü camidir. Evliya Çelebi'nin Seyahatname' sinde anlatıldığına göre rüyasında Âhi Çelebi Camisi'ne Hz. Peygamberimiz (s.a.v) diğer peygamberler, sahabeler ve velilerin ruhları gelmiştir. Manevi değeri yüksek olan bu camii bugün kapalı, harap ve bakımsız bir halde kaderine terk edilmiştir; acaba büsbütün yıkılıp yok olması mı bekleniyor?”⁷

(Sayın Mehmet Şevket Eygi üstadımızın bu feryadı tesirli olmuş olacak ki Ahi Çelebi Camii'nin yenileme işlemleri 2012 yılında bitirilmiş ve camii ibadete açılmıştır.)

(Ahi Çelebi Camii- Kanlı Fırın Camii- eski ve yeni hali)

⁷ (Mehmet Şevket Eygi –Yakın Tarihte Câmî Kıyımı- sayfa 119-Tarih ve İbret Yayınları-2003-İstanbul)

Yavuz Sultan Selim Han'ın Türbedarı

Sultan İkinci Abdülhamid Han zamanında Yavuz Sultan Selim'in türbedarının hanımı gebe kalır. Bir gün canı kiraz çeker. Kadıncağız kocasına dönerek; "Canım çok kiraz çekti bana bir kilo kiraz alda gel." Adam da "Peki" der, çarşıda köşe bucak kiraz aramaya koyulur. Kiraz vardır ama pahalıdır. Bir türlü kiraz parasını bir araya getiremez. Döner dolaşır, türbeye gelir. Kabrin yanı başına oturur. "Ey büyük İslam padişahı, cihan şahı, onca senedir hizmetini görürüm ama bir himmetini göremedim." diyerek elini usulca sandukaya dokundurur. Üzgün bir şekilde evine döner. Karısına kiraz alamadığını söyler. Kadıncağız haliyle biraz üzülür, fakat bir şey diyemez. O da durumun farkındadır.

Ertesi sabah, hızlı bir kapı sesi ile uyanırlar. Kapıda iki asker vardır, askerler faytonu göstererek "Sultan Hazretleri seni huzura bekler, hemen çağırır." derler. Adam bir an tereddüt eder, ürperir. Oysa emri tebliğ eden asker fazla sabırlı değildir. "Efendi, ne durursun, sana Sultanın emrini tebliğ etmedik mi?" diye hiddetlenir. Türbedar bakar ki ağırdan almanın bir faydası yok, canı sıktın ve çaresiz faytona biner. Doğruca sarayın avlusuna giderler. Nöbetçi padişahın yanına girer, çıkar, sonra türbedarı hemen huzura alırlar.

Sultan Abdülhamid Han türbedarı tepeden aşağıya süzer. Türbedar ise ne olduğunu daha anlayamamıştır. Padişah ise kelimelelere basa basa fakat yumuşak bir eda ile sorar;

"Ceddim Yavuz Sultan Selim Han'ın türbedarı sen misin?" Adam güçlükle cevap verir: "Evet Sultanım..."

"Söyle bakalım dün türbede neler oldu? Derdin nedir? Bir meselen olmalı."

Türbedarın bir anda zihninden bir sürü şey geçer. Acaba Sultan neyi sormak istiyor? Biraz şaşkın biraz ürkek bir eda ile "Sultanım bir şey olmadı, bir derdimde yoktur, sağlığınıza duacıyım." Abdülhamid Han hem sesini yükseltir, hem de sertleştirir. "Türbedar Efendi! Sana söylerim, dün türbede neler oldu, meselen nedir? Açık söyle." Bir şeyler hisseder gibi olur ama söylemeye cesareti yoktur. İster istemez yorgun ve bitkin bir halde hadiseyi dilinin döndüğünce anlatmaya çalışır. "Sultanım zevcem hamile, benden kiraz istedi, çok pahalı olduğu için alamadım. Bunun içinde velinimetim Sultan Selim Han'ın sandukasına dokundum, bir himmetini göremedim dedim." der.

Ortalığı bir sessizlik kaplar. İki tarafta da derin tefekkür hâsıl olur. Neden sonra Abdülhamid Han söylemeye başlar; "Sen orada dedemin sandukasını vurdun, o da burada sabaha kadar benim başımı vurdu. Al şu kese altını, bir daha da böyle şeyler için dedemi rahatsız etme, doğruca bana gel." der, sonra emir subayına döner; "Selim Han'ın türbedarının maaşı iki misline çıkarılsın, sıkıntıdan kurtarılsın, bir derdi olunca da hemen bana gelmesine izin verilsin."

Yavuz Sultan Selim Han'ın Türbesi (İç görünüş)

Yavuz Sultan Selim Han'ın Türbesi (Dış görünüş)

Seherde Gördüğüm Rüya

Bildiğimiz gibi Kanuni Sultan Süleyman, Barbaros Hayreddin Paşa'ya hatıralarını yazmasını emreder:

“Sen ve karındaşın Oruç, nasıl Midilli Adası'ndan çıkıp Cezayir'i fethettiniz? Bu ana gelinceye kadar denizde ve karada ne çeşit gazalar yaptınız? Bütün bu hadiseleri, eksik ve fazla söz söylemeksizin bir kitap halinde yazdır. Kitap bitince, bir nüshasını da, hazineme konmak üzere bana getir.”

Bu emir üzere Barbaros hatıralarını yazmaya başlar. Barbaros; “Birçok deniz cenginde arkadaşım olan zamanımızın kalem sahiplerinden Muradi'yi çağırıttım. Padişahımızın fermanını söyledim. Derhal işe giriştik. Ben söyledim, Muradi yazdı.” diyecektir.

Kaptan-ı Derya Barbaros Hayreddin Paşa, hatıralarını, bizzat Kanuni Sultan Süleyman'ın emriyle yazdırmıştır. Paşa anlatmış, söylediklerini, Muradi Sinan Reis kaleme almıştır. Bu değerli hatıralar Türk tarihinin önemli kaynaklarından biridir.

Türkiye'de beş el yazması nüshası vardır. Bunların biri Topkapı Sarayı'nda, diğer dördü ise İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'nin “Türkçe Yazmalar” bölümündedir. Yazacağım hikâye Barbaros Hayrettin Paşa'nın bu hatıratından alınmıştır.

Bütün Avrupa kralları, Barbaros'u bertaraf etmenin çaresini arıyordu. Sonunda 1538 Eylül'ünde, Andrea Doria komutasında ve 230 civarında gemiden oluşan Haçlı donanması Korfu'da toplandı, sonrada Preveze'ye yöneldi. 122 parçadan meydana gelen Osmanlı filosu ise Arta Körfezi'ndeydi. Kısa süre sonra Barbaros da düşman donanmasının bulunduğu Preveze limanına yelken açtı. Düşman az ötedeydi. Limana varan Paşa, akşama kadar orada beklemeyi uygun gördü. Sonra namazını kıldı. Zafere ulaşmak için Allah'a niyaz etti ve yardım istedi. Gecenin geç vaktiydi. Bir müddet dinlenmek için uykuya vardı.

Hayreddin Paşa, seher vaktinde gördüğü rüyayı hatıratında şöyle anlatmaktadır:

“O gece. ‘Allah'ım, İslâm'ı kâfirler üzerine kuvvetli kıl! İslâm'a başarı ihsan eyle.’ diye sabaha kadar tazarru ve niyaz eyledim. Seher vaktinde uyku ile uyanıklık arasında şunu gördüm: Yattığımız limanın yalı kenarında, birçok ufacık sardalye balığı çıkmıştı. Onların arasında iki tane karnıyarık balık vardı. Bunları seyrederken bir şahıs bir al ata binmiş doludizgin yanıma geldi, atın başını çekip durdu. Bir peştamal dolusu ufacık balığı elime verip, ‘Albunu Ya Hayreddin! Halife-i ruy-i zemin olan şevketli Sultan Süleyman'ının hediyesidir!’ dedi. Sonra çıkarıp, elime bir rik'a hattıyla yazılı fermanı vererek kaybıldı. Bende rik'ayı açıp baktım, gördüm ki, beyaz kâğıt üzerine yeşil hat ile ‘Nasrun minAllahi ve fethun karîb ve beşşiril mü'mine, Yâ Muhammed’ diye yazılmış. Bunu okuyup yüzüme gözümü sürdüm. (Manası: Allah'tan bir yardım ve yakın bir

zaferdir. Resulüm bunları müminlere müjdele. / Saf Suresi, 13) ‘Sana hamt ve şükürler olsun ya Rabbi!’ diyerek uykudan uyandım.

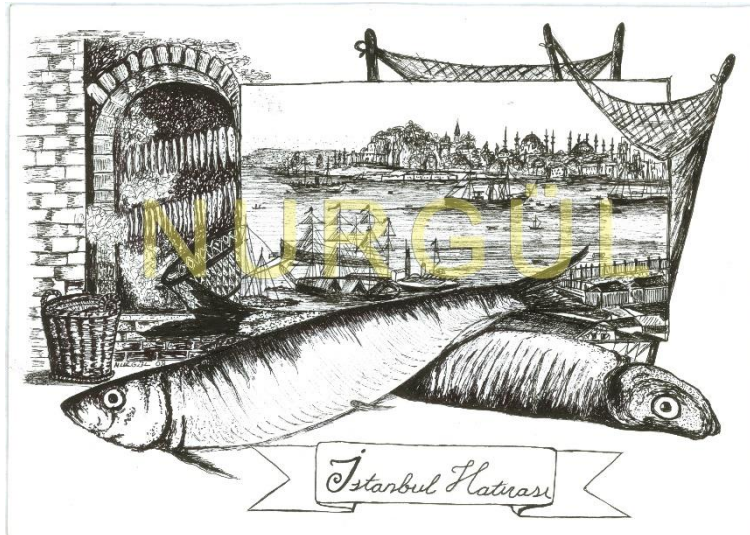
Rüyayı kendim şöyle yorumladım: ‘İnşallah, ol ufacak balıklar kâfir donanmasının firketeleri ve sandallarıdır. Karaya vurmaları ise erzak ve ganimetlerle İslâm askerinin doyacağına işarettir. Karnıyarık balıklar ise kâfirlerin kadırgalarıdır. Nedendir bilinmez ama içinde olan kâfirleri firar etmiş olmalı. Hediye verilen peştamal dolusu ufacak balık, inşallah, yakında Buğdan’ın fetih haberinin geleceğine işarettir. İçinde zafer ayetleri yazılı olan mektup ise, inşallah Allah’ın yardımı, Peygamber’in mucizesi, Enbiyaların himmeti ile düşmana Mansur ve muzaffer olmamıza işarettir.’ diyerek hamd ü senalar ettim.”

Hayreddin Paşa, donanmasında her türlü tedbiri almıştı. Limanda beklemeyip, düşman donanmasına hücum etmesi gerektiğine inandı.

“Baktım ki, zafer rüzgârı içerden dönmeye başladı. O zaman ‘Bismillah, tevekkeltü alellah, niyeti gazâ, kastı kâfir’ diyerek mübarek bir saatte salpa eyleyip, yelkenleri döküp, pupa rüzgârda fecir vaktinde seksen pare gemi olmak üzere kâfir donanmasının üzerine hücum ettim.”

28 Eylül’de Haçlı donanmasının üzerine giderek yarma hareketine girişti. Sonunda sayıca kendinden çok üstün olan bu donanmayı bozguna uğrattı. Andrea Doria kaçtı. Dünya tarihinin en ünlü deniz savaşlarından biri olan Preveze’de, düşmanın 36 parça gemisi ele geçirildi, 2000’den fazla askeri esir alındı. Bundan sonra Preveze Deniz Savaşı kazanıldı.⁸

Ömrü denizlerde geçen Barbaros Hayrettin Paşa, Rumca, Arapça, İspanyolca, İtalyanca ve Fransızca gibi Akdeniz dillerini çok iyi biliyordu.4 Temmuz 1546’da 80 yaş civarında vefat etti ve sağlığında Beşiktaş’ta yaptırdığı medresesinin yanındaki türbesine defnedildi. Barbaros Hayreddin Paşa zamanında Osmanlı denizciliği gücünün zirvesine ulaştı. Allah rahmet eylesin!

^{8 8} Ertuğrul Düzdağ, Kaptan-ı Derya Barbaros Hayrettin Paşa'nın Hatıraları, Kapı Yayınları, İstanbul 2004, s.410-411.

Satın Alınan Rüya

Bazı rüyaların izahı mümkün değildir. İlginç rüyalardan biri de İkinci Abdülhamid'in Sadrazamı Cevat Paşa'ya aittir. Cevat küçük yaşta hem öksüz hem de yetim kalmıştı. Babası vefat edince Aksaray'da oturan Atıfzade Ömer Hüsameddin Efendi'nin himayesine girer. Cevat hocasının terbiyesiyle yetişir, sık sık hocasını ziyarete giderdi.

Şeyh'ini ziyarete gittiği günlerden birinde, kendisinin demirci olduğunu söyleyen bir Kıpti (1)gelir. Gördüğü rüyayı Şeyhe anlatarak tabirini ister. O sıralar Cevat on bir yaşındadır. Bu rüyayı o da dinler. Şeyh hazretleri Cevat'a dönerek "İki mecdiyen var mı Cevat?" diye sorar. Cevat iki mecdiyeyi Şeyh'ine uzatır. Şeyh Kıpti'ye dönerek "Rüyayı iki mecdiyeye bu çocuğa satar mısın?" deyince Kıpti kabul eder ve sevinçle parayı alarak dergâhtan ayrılır. Kıpti dergâhtan ayrılınca, Şeyh; "Bu rüya sadrazam rüyasıydı, bu yüzden tabir etmedim. Kıpti'yi de sadrazam yapacak değiliz ya." der. Cevat'a dönerek "Evladım satın aldığım rüya sadrazamlık rüyasıdır. Gün gelir inşallah Devlet-i Aliye'ye sadrazam olursun." diye dua eder. Gün gelir, devran döner, Cevat Paşa kırk yaşına geldiğinde Sultan İkinci Abdülhamid döneminde sadrazamlık makamıyla şereflenir.⁹

⁹Kıpti' adı Türkçede 'çingene' anlamında kullanılır.